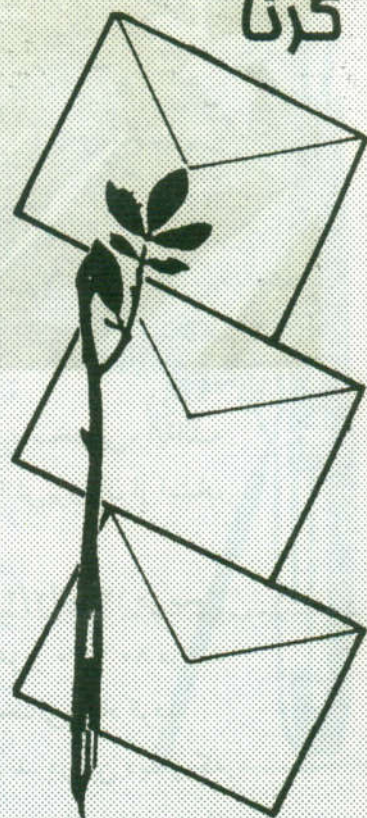

کرنا

کرنا پیام‌های ریز و درشت، نرم و زبر،
دردمندانه یا حتی قهرآمیز شماست که
مارا لایق شنیدن یا خواندنش دانسته‌اید.

جوابیه

در شماره قبل، نقدی از یکی از مخاطبان بر آیین‌نامه مسابقات مدیریت محترم فرهنگی - تربیتی درج نمودیم. در این شماره، متن پاسخ آن مدیریت محترم را عیناً درج می‌کنیم:

این هم جایزه شما مجله وزین دیدار آشنا، سلام علیکم. احتراماً، ضمن عرض خسته نباشید و آرزوی توفیق از این‌که نقد آیین‌نامه مسابقات فرهنگی معاونت تربیتی - فرهنگی را در شماره ۲ و ۳ چاپ کرده بودید. متشکریم؛ زیرا نقد را به نوبه خود، کار فرهنگی می‌انگاریم و مستدعی است جوابیه ذیل را نیز در شماره بعد به چاپ برسانید تا ابهامات مرتفع گردد. مقدماً باید گفت مثل شما در انتقاد به بعضی مواد آیین‌نامه مثل افرادی است که در تاریکی شب اعضای مختلف فبلی را لمس کردند و هریک به تناسب برداشتی که از عضو ملموس خود داشت، واقع را همان می‌پنداشت و حال آن‌که برای نیل به واقع، یا باید به انتظار روز نشست و یا باید از طراح و تدوین‌کننده آیین‌نامه استفسار خواست که چه اهدافی را مدنظر داشته است. اما در خصوص بند ۳ (نگهداری) باید عرض کرد اولاً، استفاده مجددی، که شما با قضاوت یک‌طرفه آن را گمان نمی‌کنی تلقی کرده بودید، یکی از علل توصیه به نگهداری جزوات است. ثانیاً، معاونت فرهنگی از آغاز فعالیت‌های خود بنا را بر اعتماد به مخاطبان خود گذاشته. علاوه بر این، با شناختی که از مجموع کارکنان محترم داریم، تکثیر جزوه، آن هم برای دریافت امتیاز مستفی است. در خصوص بند ۴ (هماهنگی) مثل این‌که خود، جواب خود را داده‌ای؛ زیرا اگر شرکت در این مسابقات مساوی با بهره‌ای از علم اندوختن است، آن هم «علم دین»، آیا بین زن و شوهری که هر دو قیام‌الله کرده‌اند بازوجینی که یا اصلاً شرکت نکرده‌اند و منفرداً شرکت کرده است فرقی نیست؟ علاوه که داناتر، با فضیلت‌تر است، که هل یستوی.... در خصوص بند ۵ (قرعه)، که در آغاز فعالیت‌های فرهنگی به عنوان یک ملاک پذیرفته شد، می‌بایست چنین عمل کرد؛ زیرا همان‌طور که در بند ۳ گذشت، معاونت فرهنگی بنای خود را در اجرای برنامه‌های خود بر اعتماد متقابل نهاده است، گرچه به دلیل انتفای موضوع قرعه که «هر امر مشکل» است، از این پس، بنا بر حذف آن است. در خصوص بند ۶ (حضور)، بگذریم از این‌که انسان موجودی مختار و ارزش انسانی او به اختیار او و ارزش اختیارش به انتخابش بستگی دارد، مگر پیامبر (ص) نفرمود: قرآن سفره طعام الهی است؛ هریک به اندازه توان از آن بهره

بجوید؟ و در ماه بهار قرآن، در محضر قرآن بودن و ضمن بهره‌های متعدد بردن با حضور خود به محفل انس با قرآن شکوه دادن، چگونه با انجام کار روزمره، در اتقاق درسته قابل مقایسه است؟ با احترام.

در حاشیه: ضمن تشکر از بذل عنایت مدیریت محترم فرهنگی به دلیل پاسخی که مرقوم فرمودند، در مقایسه اشکالات مطرح شده با پاسخ ارائه شده، به نظر می‌رسد در پاسخ برخی موارد، مسامحه گردیده، بعضی واقعیت‌ها نادیده گرفته شده و برخی از موارد، درست مورد قضاوت قرار نگرفته است، هرچند به نظر می‌رسد که مخاطب مورد اشاره نیز نتوانسته است در نامه خود، تمامی موارد لازم را به خوبی منعکس سازد. اما در هر حال، امیدواریم با این‌گونه انتقادات، اشکالات - هرچند احتمالی - مرتفع گردد و در سایه تضارب آراء، نتایج ارزشمند و خالی از نقص حاصل گردد. باقی قضاوت، پس از مطالعه دو متن، با خوانندگان محترم.